FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT ANTONIO TIZZANO

fremsat den 14. juni 2001 [1]

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har i denne sag, der er anlagt i medfør af artikel 226 EF, nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler [2] (herefter »direktivet«), idet det ikke har givet meddelelse om de lovmæssige og administrative foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nøvendige for at efterkomme det.

2. I henhold til artikel 9 i direktivet trådte det i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvilket var den 23. november 1995. Medlemsstaterne skulle inden for ni måneder fra direktivets ikrafttræden sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme det, dvs. senest den 23. august 1996, og de skulle straks underrette Kommissionen herom (jf. artikel 8).

3. Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen meddelelse fra den nederlandske regering om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, antog den, at Kongeriget Nederlandene endnu ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger, og dermed at det havde tilsidesat sine forpligtelser i så henseende. Kommissionen indledte herefter en traktatbrudsprocedure ved at tilsende den nederlandske regering en åbningsskrivelse af 16. januar 1997.

4. Nederlandenes faste repræsentation svarede den 24. marts 1997, at de foranstaltninger, der var nødvendige for at efterkomme direktivet, var under udarbejdelse ved de kompetente nationale myndigheder.

5. Kommissionen fremsatte den 14. oktober 1998, efter forgæves at have ventet på nye oplysninger, en begrundet udtalelse over for den nederlandske regering, hvori Kommissionen opfordrede denne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at opfylde de forpligtelser, der følger af direktivet, inden for en frist på to måneder fra udtalelsens meddelelse.

1 — Originalsprog: italiensk.
2 — EFT L 281, s. 51.

6. Den nederlandske regering svarede ved skrivelse af 18. december 1998, at bestemmelserne i direktivets artikel 4, litra b) og c), første og andet led, var gennemført ved artikel 8.5 og 8.6 i Telecommunicatiewet af 19. oktober 1998 (den nederlandske lov om telekommunikation), der var trådt i kraft den 15. december 1998, hvorimod de andre bestemmelser i direktivet ville blive gennemført snarest muligt, når de interne forfatningsmæssige procedurer var afsluttet. Ikke desto mindre meddelte den nederlandske regering et år senere, ved skrivelse af 2. november 1999, Kommissionen, at den lovgivningsmæssige procedure endnu ikke var afsluttet.

7. Da Kommissionen herefter ikke modtog anden meddelelse fra den pågældende regering, besluttede Kommissionen den 9. juni 2000 at anlægge denne sag.

8. Den nederlandske regering har ikke bestridt det pågældende traktatbrud, idet den anerkender, at direktivets artikel 2, artikel 3, artikel 4, litra a) og d), sidste afsnit, og artikel 5 endnu ikke er gennemført i den nationale retsorden. I sine processkrifter har Kongeriget Nederlandene alene anført, at direktivet vil være fuldstændigt gennemført i den nationale retsorden, når forslaget til lov om ændring af Telecommunicatiewet, der blev godkendt i ministerrådet den 14. juli 2000, efter at der er indhentet udtalelse fra det nederlandske statsråd, kan forelægges parlamentets andetkammer. Den nederlandske regering har dog anført, at visse bestemmelser i direktivet, særlig artikel 4, litra b) og c), første og andet led, allerede er gennemført ved artikel 8.5 og 8.6 i Telecommunicatiewet, at den nationale lovgivning vedrørende patenter og konkurrence er i overensstemmelse med direktivets artikel 4, litra d), første og andet led, og litra e), og at de andre bestemmelser i direktivet allerede i praksis overholdes i Nederlandene, således at hverken forbrugerne eller netværksoperatørerne og teletjenesterne påføres nogen skade som følge af den forsinkede gennemførelse. Den nederlandske regering har dog selv anerkendt, at disse omstændigheder ikke kan fritage Kongeriget Nederlandene fra forpligtigelsen til formelt at gennemføre direktivet rettidigt.

9. Man kan således med sikkerhed antage, at Kongeriget Nederlandene ikke inden for den fastsatte frist har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre samtlige direktivets bestemmelser i national ret. Det står ligeledes fast, at Kongeriget Nederlandene ikke rettidigt og udtømmende har opfyldt sin forpligtigelse til at meddele Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 8 i direktivet.

10. Indledningsvis bemærkes vedrørende den manglende gennemførelse af direktivet inden for den fastsatte frist, at Kommissionens påstand i en eventuel traktatbrudssag, som denne under disse omstændigheder har

anlagt ved Domstolen, ifølge fast retspraksis skal tages til følge [3]. Med henblik herpå skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse, bedømmes på baggrund af den situation, der forelå på det tidspunkt, hvor tidsfristen i henhold til den begrundede udtalelse, udløb [4]. Dernæst bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af et direktiv, ikke overholdes [5].

11. Med hensyn til Kongeriget Nederlandenes argument om, at den nederlandske retsorden i praksis (og i det mindste delvist) allerede er i overensstemmelse med direktivet, bemærkes, at den nederlandske regering har anerkendt, at denne omstændighed ikke kan fritage Kongeriget Nederlandene fra forpligtelsen til formelt at gennemføre direktivets bestemmelser rettidigt. Det følger således af fast retspraksis, at »selv om det er rigtigt, at [EF-traktatens artikel 189, stk. 3,] overlader det til medlemsstaterne at vælge de fremgangsmåder og midler, der skal sikre direktivets gennemførelse, berører denne adgang imidlertid ikke forpligtelsen for hver medlemsstat, som direktivet retter sig til, til inden for sin nationale retsorden at træffe alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre direktivet fuld virkning i overensstemmelse med dets formål« [6]. Med henblik herpå skal medlemsstaterne skabe en præcis lovramme for det pågældende område, således at den nationale retsorden bringes i overensstemmelse med direktivets bestemmelser. Denne lovramme skal være fastlagt således, at der ikke er nogen tvivl eller uklarhed, hverken med hensyn til indholdet af den nationale lovgivning og dens overensstemmelse med direktivet, eller med hensyn til den formelle gyldighed af denne lovgivning [7]. Da den pågældende medlemsstat er forpligtet »til fuldstændigt og nøje at sikre gennemførelsen af alle direktivers bestemmelser«, fortsætter overtrædelsen, så længe staten »ikke i fuldt omfang har efterkommet dette«, selv om »de [nationale] bestemmelser allerede i vidt omfang sikrer gennemførelsen af direktivets formål« [8].

12. Endelig bemærkes, vedrørende Kongeriget Nederlandenes argument om, at visse af direktivets bestemmelser allerede er gennemført i den nationale retsorden ved Telecommunicatiewet eller ved andre bestemmelser, at selv om dette var tilfældet — og bortset fra, at gennemførelsen er ufuldstændig — står det fast, at disse foranstaltninger ikke, som påbudt i direktivet, er meddelt Kommissionen.

3 — Jf. senest, blandt en lang række andre domme, dom af 8.3.2001, sag C-97/00, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 2053, præmis 10, og af 15.3.2001, sag C-83/00, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 2351, præmis 11.

4 — Jf. dom af 18.3.1999, sag C-166/97, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 1719, præmis 18.

5 — Jf. navnlig dom af 15.6.2000, sag C-470/98, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4657, præmis 11, og dommen af 15.3.2001 i sagen Kommissionen mod Nederlandene, præmis 10.

6 — Jf. bl.a. dom af 10.4.1984, sag 14/83, Von Colson og Kamann, Sml. s. 1891, præmis 15.

7 — Jf. f.eks. dom af 15.3.1990, sag C-339/87, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 851, præmis 25, af 30.5.1991, sag C-59/89, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 2607, præmis 28, og af 22.4.1999, sag C-340/96, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 2023, præmis 27.

8 — Jf. domme af 18.3.1980, sag 91/79, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1099, præmis 6, og sag 92/79, Sml. s. 1115, præmis 6, og mit forslag til afgørelse af 23.1.2001 i sagen Kommissionen mod Nederlandene (dom af 10.5.2001, sag C-144/99, Sml. I, s. 3541).

Forslag til afgørelse

13. Sammenfattende foreslår jeg følgende:

»1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler, idet det ikke har givet meddelelse om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme det.

2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.«